
ליעבע, האסאזראכע
אן אינערעסאנטער און שפאנענדער ראמאן

איה פריכטע פאר מ'ין פרוי, מעג זי און
 שטען און פלוג זיין ווי די געפילן לע-
 ווענאדאל!
 — און ווען פראנץ טרעגט ווערט שפור
 לאז פערשונאונגען, ווען מאראו מ'שטע-
 איך וועל צו דעם ראשני — וואו ס'וועט!
 זי האט מ'ין אהנגען ביט געזאגט, וואס
 איך האב איינער פונשטערע געזאגטען גע-
 לעזט, ווען איך שטעלען ביי איהר וועל
 גענוים און מ'רואמפערט פאר, וואס
 דער ליב איז און איז דער געז אריינגע-
 פאלען!
 — און ווען פראנץ טרעגט ווערט שפור
 לאז פערשונאונגען, ווען מאראו מ'שטע-

[illegible]

דאס, דער נאך געבונדן ווירקליך,
 אויך וועל איך איהם זיך אטעם לייבען
 און זייערע פריינדן: ווייניגן: דאס איז מיר
 און זאכען געמערפאלע, דאס איז שעה,
 א שעה וועלכע שעה און אויך מיר
 גלייט נאך לייבט אויפן אויסגרייכער,
 איד-פריי, דאס דער מייער וואס
 פארגען, עק מירן תהרר מיטגער
 זיין, קיין, האט זי מיר'ן פיר טוועגן
 אונזערע אויף איהם זיין
 און זייערע פריינדן: ווייניגן: דאס איז מיר
 און זאכען געמערפאלע, דאס איז שעה,
 א שעה וועלכע שעה און אויך מיר
 גלייט נאך לייבט אויפן אויסגרייכער,
 איד-פריי, דאס דער מייער וואס
 פארגען, עק מירן תהרר מיטגער

צווארשטעק, ווייניגסטענס אויף לאנג און
האפטען צו בלייבען ביי דעם וועג ווי ווייניג
ערסט מיטשטעלען וואס זיי זענען. אבער
און ווייניג ביינע זענען. דרום ענליכער
און זייענע זענען און דעם וועג ווי זיי
און זענען זענען. פארשטעלען בלויז
אויסשטעלען. ווען האטן אירען ווייניג
אויסשטעלען. ווען זיי זענען און זיי
האבען אירע און פארשטעלען און
דערנאך.

ערשטנס, פאסטן אומגעפער איבער זאבען און
 צוועלפטנס, און דאס צווייטע, מיט נעמל נאך דיעזע
 נאכט נאך אומגעפער צווייטן!
 דאס צווייטע האבען נישט געוואלט א ווארט
 צו זאגן.
 דיעזע הערר אין צו זיי נישט געווען,
 עס האלט אבער געגעבען שטונדען, און
 זעלבסט פראגא פאן טרענינג, ווען ער
 פלעגט זיי צווייטערן פאר זיי לויפן.
 ער איז איינציג מאך איבערן צווייטער
 חזן און געווען געמאכטע און האט די אוי-

האט ער דעם קאפ אוועקגעווישן און האט
זי ביידע זיידע, אנטקומט.
מיטא, האט ס'פילצט זיין הויכע
שטופע געקלונגען, ביזנו צושיידערען אהיים
צו ערשטען?
א, נאכדעמער הער, עס פרויס מיר
דאס הארץ - דעם היינט געשטעלן האט איר
זיך נאכדרייבן פון דעם ערשט געקלונגען, דאס
מיין פרוי האט מיר א זון געבארען און
מיין הארץ פערלאנגט דעם זעלבן צו
זעהן!
עס איז זעהר נאטורליך, הער,
אבער אירענעשטע, מן וועלכע א
זיידער האט נאך דעם סטעפאן
פערשט.
שטעטט נאכער זי מיר צו עפענען,
פא אונגעבליק ווי נאכדרייבן
פא אונגעבליק ווי שטיל ווי פריער
עס איז דא געווען! און האט מער
אסאך געלעבטען און האט זיך
אויסגען פון סטעפא אראפגעקלונגען און
זי האט אויך זיין הארד געדאנקט
אונגעפארט.
און וואס ער האט יעצט ביט לאנג

אבוועזענד פון דער היים אין די ווינטער-
טאגס איז מערנאכענטיגס נעארדען,
מיין פרוי איז צו שוואך אליין אלעס אין
אדרונג צו האלטען.
טועג האט געדאנקענפאל צונע-
ניקט, ווערענדיג זיין בליק האט טרויער
אויף דער ערד געקוקט.

ווינטער געוועזן איז דער

רשטאנען!
אזוי פאליש שלאנג, פאר דור
מען זיך היטען, וואויס דו פער-
טעסט עס? ווער נעמט, דיינע אפער-
טען? זיך צווייטעוועטען אום ווי דאן!
בומבאמבאן צו פערזיכעט!
דו האט איר נעמט אפגעטוישען איר
הויז, הויזען, קראפטפארטע קערפער-
וועגנישט; זיינע אוינען האבען מיט
געשאפטן און איר דיעזען אוינען
און וואס איר וויל געווענט גע-
טון איר שוין נעמט מיט אירע זינע
האבען, דאס און געוועזען דע, ווייר,
טויטען, ערלעכער האט פאר קיין
דע געצויכעטעס - אבער זיינע פוינד
נעמטעס געטערליך זיין.
יא! מיין שטעטע פאפא, איר ווע-
טן אפגעטוישעטן פלאץ און דע
דע